

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ОСІБ ІЗ ХРЕБЕТНО-СПИННОМОЗКОВОЮ ТРАВМОЮ В УМОВАХ СТАЦІОНАРУ

Крук Богдан,

Львівський державний університет фізичної культури

Актуальність. Стійкі розлади рухової функції, які є наслідками пошкодження хребта і ураження спинного мозку та спостерігаються у 70-85% випадків, різко обмежують самостійне пересування та самоглядку хворого. Це призводить до глибокої інвалідності.

Хребетно-спинномозкова травма є не тільки складною медичною а й соціальною проблемою. Організація надання реабілітаційної допомоги потерпілим з хребетно-спинномозковою травмою є особливо важким та актуальним завданням.

Результати дослідження. Ідеологія процесу реабілітації за останні десятиліття еволюціонувала. Якщо раніше по відношенню до хронічних хворих велась політика захисту та догляду за ними, то тепер філософія реабілітації полягає у інтеграції неповносправних осіб у суспільство. Регіональне бюро всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ) по європейських країнах пропонує бригадну форму проведення відновного лікування, яка залишається найпоширенішою формою організації реабілітаційного процесу.

Такий бригадний підхід найбільш ефективним є при реабілітації саме важких неврологічних хворих, які мають значні порушення функцій. З огляду на клінічні особливості травми та важкість неврологічного дефіциту, в процесі реабілітації хворих з хребетно-спинномозковою травмою передбачається вирішення наступних завдань:

- Збереження та нормалізація життєво важливих функцій (дихання, гемодинаміка та ін.).
- Стабілізація хребта та декомпресія спинного мозку.
- Проведення медикаментозної терапії
- Профілактика ускладнень (відлежин, контрактур, гіпостатичних пневмоній та ін..).
- Відновлення функції паралізованих м'язів.
- Відновлення функції ходи.
- Відновлення рухових навичок та навчання нових.
- Корекція психологічного стану.

Вирішення цих завдань є можливим лише при залученні спеціалістів різного профілю. Для застосування мультидисциплінарного підходу у реабілітації хворих з хребетно-спинномозковою травмою необхідно госпіталізувати потерпілих в заклади охорони здоров'я, де штатні розписи яких дозволяють залучати спеціалістів, які здатні даний підхід реалізувати.

Висновки: Мультидисциплінарна модель реабілітації спинальних хворих забезпечує дотримання принципу комплексного впливу на пацієнта.

ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СТРУКТУРА ЗАХВОРИВАНОСТІ ДІТЕЙ НА ЦЕРЕБРАЛЬНИЙ ПАРАЛІЧ

Мартиненко Я.А., лікар-невролог дитячий,

ТзОВ «Медичний центр фізичної терапії та медицини болю Іннова», м. Львів

Актуальність. Згідно даних статистики, поширення дитячого церебрального паралічу в Україні становить 2,56 на 1000 новонароджених. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, кількість дітей з обмеженими можливостями становить 5,1%. В Україні упродовж 2010-2014 років серед причин інвалідності перше місце